

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Nicolaev Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Nicolaev Nicolae Sergiu, *născut la 18 ianuarie 1995, originar și domiciliat în r-nul Ștefan Vodă, s. Volontiri.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.02.2014 – 23.12.2015;

Instanța de apel: 02.02.2016 – 21.03.2016;

Instanța de recurs: 16.05.2016 – 07.09.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015, Nicolaev N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare.

Potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Antoci V. a fost admisă, s-a dispus încasarea de la Nicolaev N. în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în mărime de 24 500 lei și a prejudiciului moral în mărime de 3 000 lei.

1.1. Tot prin aceeași sentință, a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Furdui G. pe motivul împăcării părților.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că inculpații Nicolaev N. și Furdui G., la 11 aprilie 2013 urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, în privința căreia cauza a fost disjunctă într-o procedură separată, pe ascuns au sustras din fața barului „Plan B”, amplasat pe str. Independenței, 21, mun. Chișinău, patru difuzoare de model „Tornado”, un amplificator de model „Dodje”; un pupitru de model „Fonic”; două suporturi pentru difuzoare; un microfon cu cablu; un microfon cu radio; un notebook de model „Toshiba”; prelungitoare, prize, fire pentru conectarea difuzoarelor, două baterii de rezervă pentru microfoane, cauzând astfel părții vătămate Antoci V., o daună materială în proporții considerabile, în mărime de 49 000 lei.

Acțiunile inculpatului Nicolaev N. au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (4) Cod penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror și de către avocatul Mîrzîncu A. în numele inculpatului Nicolaev N.

3.1. Procurorul în cererea de apel a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia inculpații Nicolaev N. și Furdui G. să fie recunoscuți vinovați în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, stabilindu-li-se pedeapsă după cum urmează:

- Inculpatului Furdui G. a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită de adăugat prin cumul parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoria Ciocana din 13.07.2015 și a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de 6 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis;

- Inculpatului Nicolaev N. a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că hotărîrea primei instanțe nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată, motivarea acesteia este expusă neclar, concluziile sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, iar faptei săvârșite de către inculpați i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Prima instanță, a recalificat acțiunile comise de către inculpați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, motivînd că nu s-a constatat infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal.

Astfel, procurorul a indicat că nu este de acord cu concluziile primei instanței, deoarece atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul ședinței de judecată partea vătămată Antoci V. a declarat că suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune constituie suma de 3 510 Euro, care la momentul săvîrșirii infracțiunii, constituia suma

de 56 791,80 lei. Însă prima instanță nu a dat nicio apreciere declarațiilor părții vătămate în partea ce se referă la valoarea bunurilor sustrase.

Apelantul a mai indicat că, prima instanță a menționat că cuantumul prejudiciului material cauzat părții vătămate Antoci V. a fost modificat fără careva schimbări a listei obiectelor sustrase și prețurilor acestora.

Așadar, procurorul a remarcat că concluzia menționată nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cadrul examinării, și anume că valoarea bunurilor incluse în învinuire, nu a fost pusă la îndoială din ce reiese că au fost apreciate corect, cu atât mai mult că, în instanța de judecată au fost prezentate documente ce dovedesc sustragerea lor de către inculpați, cum ar fi certificatul de garanție, certificatul cu privire la procurarea instrumentelor muzicale. Documentele date au fost examinate nemijlocit în ședința de judecată în cadrul judecării cauzei în prima instanță.

De asemenea, acuzarea a indicat că nu a fost de acord cu motivarea dată de prima instanță, deoarece conform prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de judecată, motivând sentința, a ignorat o parte din probele prezentate de către acuzare și examinate în instanță, iar în sentință contrar prevederilor art.394 alin. (1) p. 2) Cod de procedură penală, nu a indicat motivele pentru care le-a respins și nu le-a dat apreciere juridică.

Astfel, din cererea părții vătămate, din declarațiile părții vătămate, Antoci V., date la urmărirea penală și în ședința de judecată, declarațiile martorului Caldaram S. conform cărora s-a dovedit că valoarea bunurilor sustrase constituia suma de 3 510 euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii, conform ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei (un euro echivalent a 16,18 lei) constituia suma de 56 791,80 lei, care conform legislației constituie un prejudiciu material în proporții mari.

3.2. Avocatul Mîrzîncu A. în numele inculpatului Nicolaev N. a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit căreia inculpatului Nicolaev N. să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în limita sancțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

În motivarea apelului, avocatul Mîrzîncu A. a indicat că prima instanță a examinat cauza unilateral, punînd la baza sentinței doar probele acuzării.

Totodată, a menționat că instanța de judecată nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului invocate în instanța de judecată și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți, circumstanțe ce constituie temei de casare a sentinței pronunțate.

A mai indicat că, la stabilirea pedepsei prima instanță nu a luat în considerație faptul că Nicolaev N. la momentul comiterii infracțiunii avea doar 19 ani, fiind o persoană timidă și elev la o școală de meserii, avînd nevoie de surse financiare pentru a se întreține. Urmare, ceilalți participanți s-au folosit de situația vulnerabilă a acestuia l-au indus în eroare pe Nicolaev N. și l-au implicat în acțiuni infracționale.

Prima instanță la adoptarea sentinței, nu a ținut cont nici de declarațiile inculpatului, Furdui G., care a menționat că Nicolaev N. trebuia tot timpul indus în eroare ca să nu-și dea seama că se comite furtul aparatelor muzicale. De asemenea, a menționat că prima instanță nu a reținut nici faptul că Damaschin A. și Furdui G. au hotărît ca în genere lui Nicolaev N. să nu i se achite nimic din serviciul acordat lor, respectiv rezultă că aceștia s-au folosit de naivitatea ultimului.

Referitor la acțiunea civilă, a indicat că prejudiciul părții vătămate să nu fie perceput de la Nicolaev N., deoarece însuși inculpatul, Furdui G., a declarat că lui Nicolaev N. nu i s-a dat nimic în urma realizării bunurilor sustrate.

Mai mult ca atît, a considerat că nu a fost stabilit concret cuantumul prejudiciului material, or, inculpatul, Furdui G., i-a restituit părții vătămate suma de 20 000 lei și nu este clar de ce de la inculpatul, Nicolaev N. urmează a fi încasat prejudiciul material în mărime de 24 500 lei și prejudiciul moral în mărime de 3000 lei, dacă cauza în privința lui Damaschin A. a fost disjunctă într-o cauză separată.

Prin urmare, a solicitat ca acțiunea civilă depusă de partea vătămată să fie admisă în principiu urmînd ca asupra ei să se expună instanța civilă. Or, prejudiciul cauzat urmează a fi perceput solidar de la trei coparticipanți și nu numai de la doi în proporții diferite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, apelul declarat de către avocatul Mîrzîncu A. în numele inculpatului Nicolaev N. a fost respins, ca fiind nefondat.

Apelul declarat de către acuzatorul de stat a fost admis, sentința a fost casată parțial, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia, **Nicolaev N.** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (4) Cod penal, și în baza acestei legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Tot prin aceeași decizie a fost condamnat și inculpatul Furdui G. în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, însă în privința acestuia decizia nu se contestă.

5. Verificînd probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a recalificat acțiunile inculpaților, fără a da o apreciere probelor în virtutea art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic poziția primei instanțe, în privința reîncadrării acțiunilor inculpaților din art. 186 alin. (4) Cod penal, în art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și încetării procesului în privința inculpatului Furdui G., pe motivul împăcării părților, menționînd în acest sens că prima instanță nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Antoci V., a martorilor Antoci V. și Caldararu S., dar și a celorlalte înscrisuri anexate la materialele dosarului.

În contextul dat, instanța de apel a constatat că Nicolaev N. și Furdui G., la data de 11 aprilie 2013 urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționînd împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoana, în privința căreia cauza a fost disjungată într-o procedură separată, pe ascuns au sustras din fața barului „Plan B”, amplasat pe str. Independenței, 21, mun. Chișinău, patru difuzoare de model „Tornado”, un amplificator de model „Dodje”; un pupitru de model „Fonic”; două suporturi pentru difuzoare; un microfon cu cablu; un microfon cu radio; un notebook de model „Toshiba”; prelungitoare, prize, fire pentru conectarea difuzoarelor, două baterii de rezervă pentru microfoane, cauzînd astfel părții vătămate Antoci V., o daună materială în proporții mari în sumă totală de 3 510 euro, ceea ce constituie echivalentul a 56 791,80 lei.

Instanța de apel, a reținut ca întemeiate argumentele invocate de procuror în cererea de apel, constatînd cu certitudine că acțiunile inculpatului Nicolaev N. se încadrează în baza art. 186 alin. (4) Cod penal.

Astfel, în contextul dat, instanța de apel a menționat că prima instanță a pus la baza reîncadrării acțiunilor inculpatului Nicolaev N. conținutul cererii depuse de către partea vătămată la 09 noiembrie 2015, fără a o aprecia în raport cu celelalte probe administrate pe cauza penală dată. Prima instanță nu a luat în considerație, nici declarație părții vătămate Antoci V. depuse în cadrul ședinței din prima instanță din 14 decembrie 2015 (vol.II, f.d. 73(verso)-74).

La acest capitol, reieșind din declarațiile părții vătămate, instanța de apel a reținut că acesta a indicat suma prejudiciului de 49 000 lei, la rugămintea avocatului inculpatului Furdui G., afirmații susținute și în cadrul ședinței instanței de apel.

Tot aici, instanța de apel a accentuat că, din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din prima instanță din 14 decembrie 2015, rezultă că, la întrebarea instanței, partea vătămată a indicat că costul bunurilor sustrase este de 3 510 Euro, acesta fiind audiată sub jurămînt și fiind avertizată de răspundere penală în cazul declarațiilor false, ca ulterior la insistența avocatului inculpatului, partea vătămată să declare că la momentul comiterii infracțiunii prejudiciul era de 49 000 lei, iar la momentul procurării bunurilor sustrase acestea valorau 56 791, 80 lei.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că învinuirea înaintată inculpatului Nicolaev N. în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, este confirmată prin întreg ansamblu probator administrat la dosar, considerînd în acest sens aprecierile primei instanțe ca fiind neîntemeiate.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel remarcă că la caz nu sunt aplicabile prevederile art. 109 Cod penal, deoarece instituția împăcării prevede că, împăcarea are loc în cazurile în care a fost săvîrșită o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, pe cînd inculpații au săvîrșit o infracțiune gravă, și la momentul săvîrșirii aceștia nu erau minori.

Referitor la solicitarea invocată în cadrul cererii de apel de către apărătorul inculpatului Nicolaev N., privitor la aplicarea în privința acestuia prevederile art. 79 Cod Penal, argumentînd că acesta și-a recunoscut vina, a fost dus în eroare și astfel pedeapsa aplicată este prea aspră în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia, instanța de apel a considerat-o ca fiind neîntemeiată, iar circumstanțe descrise pot fi luate în considerație la individualizarea pedepsei, însă nu pot fi apreciate ca fiind excepționale.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Mîrzîncu A. a atacat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia, acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, și în baza acestei norme să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în limita sancțiunii art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

Consideră, că nu a fost încadrate corect acțiunile inculpatului de către instanța de apel, în baza art. 186 alin.(4) Cod penal, deoarece acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar fi dovedit că inculpatul Nicolaev N. a participat la sustragerea bunurilor în proporții mari.

Menționează că unica probă pe care se bazează învinuirea adusă inculpatului sînt numai declarațiile părții vătămate, care însă nu a confirmat declarațiile sale prin acte confirmatoare referitor la prețul bunurilor sustrase, ori dacă acesta le-ar fi procurat noi precum declară, atunci urma să dețină careva acte sau certificate de garanție ce demonstrează acest fapt. Mai mult ca atît, în prima instanță partea vătămată a declarat că i s-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 49 000 lei, explicînd că a luat în calcul uzura aparatajului muzical.

Totodată, indică că instanța de apel la pct. 33 neîntemeiat a ignorat cererea părții vătămate din 09.11.2015 prin care arată că prejudiciul cauzat prin infracțiune este de 49 000 lei, or în prima instanță a fost prezentată și cererea autentică.

Potrivit art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Prin urmare, consideră că instanța de apel ilegal a reîncadrat acțiunile inculpatului Nicolaev N. în baza art. 186 alin.(4) Cod penal, din motiv că nu a fost dovedit valoarea prejudiciului cauzat.

Astfel, solicită ca instanța de recurs să ia în considerație faptul că inculpatul și-a recunoscut parțial vinovăția, și anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal, se căiește de cele comise, a colaborat activ cu organele de urmărire penală, a comis fapta fiind la o vîrstă destul de tînă.

În atarea situație, menționează că inculpatului urmează să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, pedeapsă prevăzută de sancțiunea art. 186 alin.(2) Cod penal.

Totodată, mai indică că în privința inculpatului pot fi aplicate și prevederile art. 79 Cod penal, deoarece în cadrul cercetării cauzei s-au stabilit circumstanțe care generează aplicarea prevederilor acestui articol în privința lui, din care motiv solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă mai mică decît cea prevăzută de sancțiunea art. 186 alin. (2) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiurile prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărîrii contestate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Analizînd textul deciziei contestate, instanța de recurs constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de casare a deciziei instanței de apel.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când constată comiterea unei erori de drept, dar va ține cont de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Din conținutul recursului ordinar declarat de avocatul inculpatului rezultă că recurentul critică încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, considerînd în cazul dat că atît organul de urmărire penală, cît și instanța de apel greșit au estimat proporțiile daunei cauzate părții vătămate, iar acțiunile inculpatului urmînd a fi corect încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În atare împrejurări, instanța de recurs remarcă că instanța de apel judecînd apelurile declarate, conform art. 414 Cod de procedură penală, verificînd temeinicia hotărîrii primei instanțe, a ajuns la concluzia corectă că aceasta este neîntemeiată în partea ce ține de încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Nicolaev N. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Astfel, analizînd și cercetînd probele administrate în cauza penală, dîndu-le o nouă apreciere și constatînd circumstanțele factice săvîrșite de inculpat, instanța de apel a reținut în sarcina acestuia elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (4) Cod penal.

În contextul dat, instanța de recurs reține, ca fiind întemeiate aprecierile instanței de apel, care a indicat că prima instanță eronat a pus la baza încadrării acțiunilor inculpatului Nicolaev N. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, cererea înaintată de către partea vătămată, prin care modifică mărimea prejudiciului cauzat, menționînd suma de 49 000 lei cu titlu de prejudiciu cauzat, neluînd în considerație faptul că în cadrul ședinței de judecată din prima instanță din 14 decembrie 2015, partea vătămată Antoci V. a fost audiată sub jurmînt și prentîmpinată de tragerea la răspundere penală pentru darea de declarații false, a susținut că suma prejudiciului cauzat este de 56 791, 80 lei, aceeași suma care a fost indicată și în învinuirea înaintată inculpatului Nicolaev N. prin rechizitoriu.

Mai mult ca atît, instanța de apel corect a apreciat critic schimbarea poziției părții vătămate în ceea ce privește mărimea prejudiciului cauzat, deoarece s-a datorat influenței avocatului inculpatului Furdui G., precum a afirmat și însuși partea vătămată și în cadrul ședinței primei instanțe, și în cea de apel.

Astfel, instanța de recurs susține concluzia instanței de apel privind încadrarea acțiunilor inculpatului Nicolaev N. în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, care a indicat că prima instanță eronat a ajuns la concluzia, precum că inculpatul Nicolaev N. a săvîrșit infracțiunea de furt, cauzînd prejudiciu în proporții considerabile, și nu în proporții mari, așa cum a fost învinuit inculpatul Nicolaev N. prin rechizitoriu.

Tot aici, se indică faptul că, instanța de apel apreciînd prejudiciu cauzat prin prisma prevederilor art. 126 alin. (1) Cod penal, just a ajuns la concluzia că valoarea

bunurilor sustrase este de 56 791, 80 lei, această sumă depășește limita legală indicată în norma citată, respectiv a fost considerată ca fiind proporții mari.

Așadar, instanța de recurs menționează că argumentele recurentului invocate în recurs privitor la corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Nicolaev N. de către instanța de apel în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, sunt considerate neîntemeiate, din motivele expuse supra.

În continuarea, instanța de recurs referindu-se la argumentele recurentului în ceea ce privește pedeapsa aplicată inculpatului Nicolaev N. și solicitările de a aplica în privința acestuia prevederile art. 79 Cod penal, remarcă că norma legală menționată, explică condițiile în care instanța de judecată poate aplica o pedeapsă mai blândă, decât cea prevăzută de lege, respectiv se constată ce acesta este un drept a instanței de judecată, nici de cum o obligație, drept urmare le consideră ca fiind neîntemeiate, reținând în acest sens aprecierile instanței de apel, pe care și le însușește pe deplin.

Concluzionând, instanța de recurs menționează că, considerentele expuse se realizează celor constatate de instanța de apel privitor la situația de fapt și de drept reținută în cauză și privitor la stabilirea vinovăției inculpatului, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, dând faptelor comise de acesta o încadrare juridică corectă.

Prin urmare, se ajunge la concluzia că hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de recurent este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Nicolaev Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe *Nicolaev Nicolae Sergiu*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 21 octombrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru